

Arrest

nr. 179 540 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 januari 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 10 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoekers voeren in wat kan worden beschouwd als een enig middel in hun verzoekschrift aan:
“Schending van het voorzichtigheidsbeginsel, artikel 2 en 3 van de Motiveringswet van 29 juli 1991,

artikel 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 evenals van machtsoverschrijding”.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 18 oktober 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekers richten op 28 oktober 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van 1 december 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De advocaat die de verzoekende partijen vertegenwoordigt stelt dat zij absoluut niet akkoord gaan met de analyse die wordt gemaakt in de beschikking, dat zij om die reden hebben gevraagd om te worden gehoord en dat zij hen ter terechtzitting had verwacht om meer uitleg dienaangaande te verschaffen. Zij wijst erop dat de verzoekende partijen menen dat er onvoldoende rekening werd gehouden met hun concrete situatie die wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van een nog zeer jong kind, zodat de Raad mag besluiten dat zij volharden in hun beroep. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

1.5. Door ter terechtzitting louter te kennen te geven dat zij niet akkoord gaan met de analyse in de beschikking, brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in deze beschikking werd gesteld. In de beschikking werd over het naar voor gebrachte element m.b.t. de geboorte van hun zoon reeds geoordeeld dat verzoekers nalaten om de beoordeling in de bestreden beslissing met betrekking tot dit element in concreto te weerleggen of aannemelijk te maken dat deze beoordeling de redelijkheid te buiten gaat. Door op algemene wijze te stellen dat er onvoldoende rekening werd gehouden met hun concrete situatie die wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van een nog zeer jong kind en zelf te concluderen dat ze volharden in hun beroep, kunnen verzoekers de beoordeling in de beschikking hierover niet aan het wankelen brengen. De inhoud van de beschikking blijft aldus overeind.

1.6. Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA